

Underbilag 2 til bilag 13.

**Brancheforeningen for
danske Sukkervare-, Marcipan-
og Chokoladefabriker.**

Da rigsdagen i november 1950 vedtog at forhøje afgiften fra 100 pct. til 122,2 pct. (eller som det hedder i lovens udtryksform „fra 50 til 55 pct.), blev dette optakten til det fald i forbruget af chokolade og chokoladearer, som brancheforeningen forud for vedtagelsen påpegede overfor folketingsudvalget, idet vi gjorde gældende, at en sådan afgiftsforhøjelse under de da mere normale forsyningsforhold ville gå mere ud over chokoladesalget end over sukkervaresalget, fordi publikum i første række ville reagere overfor fordyrelsen af de dyreste varer indenfor branchen.

Medens chokoladeproduktionen i 1950 havde oversteget produktionen før krigen beregnet pr. indbygger, hvilket vel i nogen grad, men langt fra alene, kan tilskrives ophævelsen af chokoladerationeringen, har den i de følgende år på grund af den høje afgift været stærkt faldende. Forholdene belyses af nedenstående tabel, hvori er opført forbruget pr. indbygger i 1939 og 1952. Når året 1952 er brugt i stedet for 1953, skyldes det, at der for dette år endnu ikke foreligger en endelig statistik, men den vil sikkert vise yderligere tilbagegang i chokoladeforbruget.

	1939	1952
Forbrug af sukkervarer pr. indbygger.....	kg 3,37	kg 3,37
Forbrug af chokoladearer pr. indbygger.....	3,37	2,30
Samlet forbrug af chokolade- og sukkervarer pr. indbygger.....	6,74	5,67

Det samlede forbrug af chokolade- og sukkervarer pr. indbygger er altså faldet med 1,07 kg. Dette fald er udelukkende — således som forudsagt af os — gået ud over forbruget af chokolade og chokoladearer, der er faldet med 32 pct., hvilket vil sige, at chokoladeproduktionen skal stige med næsten 50 pct. for at nå førkrigsproduktionen.

Det er ikke vanskeligt at forstå, at en mindsket chokoladeproduktion spærrer vejen for en tiltrængt rationalisering, eftersom enhver industriel rationalisering som sin forudsætning jo kræver muligheden for at afsætte en stigende produktion. Udelukkes denne mulighed, f. eks. på grund af en for høj afgift, udelukkes dermed også rationaliseringen.